

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #230

**ΚΤΙΡΙΟ ΛΟΜΠΟΛΗ:
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΗΜΑ**

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Ο Δήμος Ιωαννιτών θα ανάψει χριστουγεν- νιάτικο δέντρο

Ο ΔΗΜΟΣ Ιωαννιτών θα ανάψει το χριστουγεννιάτικο δέντρο του, στην κεντρική πλατεία, την Τετάρτη 14 Δεκεμβρίου, στις 18:30.

<https://typos-i.gr/article/o-dhmos-iwannitwn-8a-anapsei-xristoygenniatiko-dentro>

2 Ο δήμαρχος Ιωαννίνων αντιμετωπίζει πρόβλημα υγείας

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ στον Δήμο Ιωαννιτών, καθώς ο δήμαρχος Μωυσής Ελισάφ αντιμετωπίζει «απρόβλεπτο πρόβλημα υγείας» σύμφωνα με τη σχετική ανακοίνωση.

<https://typos-i.gr/article/elisaf>

3 «Αγρότης της Χρονιάς»... ο Αλέκος Κακριμάνης

ΜΙΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ επιχείρηση στον χώρο της αγροτικής οικονομίας, με «ναυαρχίδα» την εφημερίδα «Agrenda», πραγματοποίησε σήμερα στη Θεσσαλονίκη την εκδήλωση «Αγρότης της Χρονιάς». Σε αυτή την εκδήλωση όπου δόθηκαν βραβεία σε παραγωγούς, έγινε τιμητική διάκριση στον περιφερειάρχη Ηπείρου Αλέκο Κακριμάνη

<https://typos-i.gr/article/agroths-ths-xronias-o-alekos-kaxrimanhs>

4 Πήρε τα στοιχεία της κάρτας του πελάτη και... αγόραζε

ΕΝΑ ΑΤΟΜΟ που δουλεύει σε κατάστημα της περιοχής των Ιωαννίνων συνέλαβε η Ασφάλεια Ιωαννίνων, γιατί έκανε αγορές και συναλλαγές με στοιχεία τραπεζικής κάρτας που δεν ήταν δικά του.

<https://typos-i.gr/article/phre-ta-stoixeia-ths-kartas-toy-pelath-kai-aporaze>

 A red rectangular button with a white circle and a vertical bar on the left, followed by the text "BECOME A PATRON" in white, uppercase letters.

Αν σας **αρέσει** ο Τύπος Ιωαννίνων, μπορείτε να τον **στηρίξετε**

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr μπαίνει στα 7 χρόνια ζωής. Το καλοκαίρι του 2023 θα τα κλείσουμε.

Μέχρι σήμερα, οι εργαζόμενοι-ες του Τύπου έχουμε καταφέρει πράγματα που συνήθως χρειάζονται πολύ περισσότερο χρόνο για να γίνουν:

Εδώ μπορείτε να διαβάσετε τις ειδήσεις, γνωρίζοντας ότι θα βρείτε αναλυτικά, έγκυρα στοιχεία, χωρίς «φτηνά κόλπα», με σεβασμό στο αναγνωστικό κοινό, αλλά και σε όσους-ες είναι αποδέκτες της κριτικής.

Οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους και όλες. Είναι και για εμάς.

Οι καιροί δεν είναι εύκολοι για ένα ανεξάρτητο μέσο ενημέρωσης, αυτοδιαχειριζόμενο, με κανονικές θέσεις εργασίας, από το οποίο ζούνε -ως μοναδική δουλειά- οι εργαζόμενοι-ες του.

Τι σας αφορούν αυτά; Μπορεί και τίποτα.

Αν όμως νιώθετε ότι σας αφορούν, υπάρχει η δυνατότητα να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων.

Μπορείτε να διαλέξετε κάποια από τις συνδρομές που παρέχονται μέσω της πλατφόρμας Patreon.

Οι συνδρομητές-τριες, μέσω της πλατφόρμας, **έχουν**

πρόσβαση σε υλικό που δεν κυκλοφορεί στο site ή μπορούν να διαβάσουν πρώτα, πχ το Εξώφυλλο, εκεί, πριν αυτό κυκλοφορήσει.

Επίσης, **συμμετέχουν αυτόματα σε κληρώσεις για εισιτήρια θεαμάτων** στην πόλη των Ιωαννίνων.

Κάθε **καινούργια συνδρομή, συνοδεύεται από ένα αντίτυπο του βιβλίου «Οι αποστάτες, τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι»**.

Αν το αποφασίσετε, η διαδικασία είναι απλή: Ακολουθείτε τον σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

- Φτιάχνετε έναν λογαριασμό (με τον κλασικό τρόπο, mail-κωδικός)
- Διαλέγετε τη συνδρομή
- Πληρώνετε με κάρτα ή paypal

Κατόπιν, μπορείτε να παρακολουθείτε τη συνδρομή σας (και το αποκλειστικό υλικό, τις προσφορές κ.λπ.), είτε από το λογαριασμό σας στο patreon, είτε από την εφαρμογή του patreon, για κινητά.

Εκτός του patreon, ένας ακόμα τρόπος ενίσχυσης είναι το paypal

Εδώ, μπορείτε να καταθέσετε κάποιο ποσό: [paypal.me/sxhma](https://www.paypal.com/xxh/ua/webpage/benefactor)

Ακόμα όμως και δεν κάνετε τίποτα από όλα αυτά, και πάλι ευχαριστούμε για όλα.

[ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ]

Λίγες μέρες μετά την ανακοίνωση της Οικονομικής Επιτροπής ότι ξεκινούν επίσημα οι διαπραγματεύσεις για την παραχώρηση του μεγαλύτερου τμήματος του στρατοπέδου Βελισσαρίου (παρά την προ δύο ετών... διαβεβαίωση ότι «το στρατόπεδο δεν μπορεί να παραχωρηθεί») με στόχο την «κάλυψη ζωτικών αναγκών της πόλης», στο προσκήνιο επιστρέφει ένα άλλο μεγάλο ζήτημα: Η αξιοποίηση του κτιρίου στην οδό Δομπόλη, όπου στεγαζόταν κάποτε το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Στην Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Ιωαννιτών, η οποία συνεδριάζει στις 13 Δεκεμβρίου, έρχεται το αποτέλεσμα της διαγωνιστικής διαδικασίας του έργου με επίσημο τίτλο «Κατασκευή διοικητικού κέντρου με αίθουσα πολλαπλών χρήσεων στο κτίριο Δομπόλη», προϋπολογισμού 12,5 εκατ. ευρώ.

Ο διαγωνισμός βγήκε στον αέρα στα τέλη Αυγούστου, με το σύστημα μελέτη-κατασκευή. Για το νέο αυτό «διοικητικό κέντρο», Δημαρχείο δηλαδή, συν μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, έχουν γραφεί πολλά. Έχουν κατατεθεί στο παρελθόν σοβαροί προβληματισμοί και ενστάσεις, με τη δημοτική αρχή Ιωαννίνων να εμμένει σταθερά στις απόψεις της.

Το κτίριο της Δομπόλη αναδείχθηκε σε μεγάλο πολιτικό στοίχημα για τη δημοτική αρχή, η οποία μέσα στο καλοκαίρι ανακοίνωσε ότι το έργο της ανακατασκευής του κτιρίου εντάχθηκε στο εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων με προϋπολογισμό 12,5 εκατ. ευρώ. Η ένταξη αυτή συνοδεύτηκε από μία σημαντικότερη υποσημείωση: «με σκοπό την επιτάχυνση των διαδικασιών ωρίμανσης και υλοποίησης ώστε κατόπιν να ενταχθεί στο συγχρηματοδοτούμενο σκέλος».

Με απλά λόγια, το έργο, για να υλοποιηθεί, πρέπει να βρει χρηματοδότηση και πιο συγκεκριμένα να ενταχθεί στο νέο ΕΣΠΑ, το οποίο δεν έχει ενεργοποιήσει μέχρι σήμερα παρά μόνο μία δράση, αυτή του ψηφιακού μετασχηματισμού για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αυτή τη στιγμή, δηλαδή, δεν υπάρχει εξασφαλισμένη χρηματοδότηση.

Σύμφωνα με τις προμελέτες που είχε κάνει ο Δήμος Ιωαννιτών, από τα 6.000 τ.μ. (συν 500 τ.μ. οι διάδρομοι) του κτιρίου, για χρήσεις τέχνης και πολιτισμού προορίζονται μόλις τα 700 τ.μ. Πρόκειται για τις δύο μεγάλες αίθουσες που βρίσκονται αριστερά από την κεντρική είσοδο του κτιριακού συγκρο-

Ένα από τα τέσσερα Δολιανά

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Τα Δολιανά είναι τέσσερα στην Ελλάδα: Ένα στην Αρκαδία (που χωρίζονται σε άνω και κάτω), ένα στα Τρίκαλα, ένα στην Ευρυτανία και ένα στο νομό Ιωαννίνων.

Τα Δολιανά Πωγωνίου, είναι από τα χωριά του νομού Ιωαννίνων που δεν άλλαξαν ποτέ όνομα. Το χωριό της Ευρυτανίας για παράδειγμα, ονομαζόταν «Στουρνάρας» προ του 1928.

Τα εδώ Δολιανά όμως, λέγονταν πάντα έτσι.

Το κεφαλοχώρι, που παλιότερα συγκαταλεγόταν στα Ζαγοροχώρια, βρίσκεται 40 χλμ βορειοδυτικά των Ιωαννίνων, ανήκει στον Δήμο Πωγωνίου και βρίσκεται σε υψόμετρο 515 μέτρων.

Τα Δολιανά είναι χωριό με μεγάλη ιστορία, είτε ως κομμάτι του Ζαγορίου, είτε αργότερα.

Ένας από τους πιο επιφανείς άνδρες της εποχής της ελληνικής επανάστασης που καταγόταν από εκεί, ήταν ο Γεώργιος Γεννάδιος, γιος του Αναστασίου ή «παπαναστασίου», που είχε καταφύγει στην Σπλυβρία, στην Ανατολική Θράκη.

Ο Λαμπρίδης αναφέρει χαρακτηριστικά: «Το σωζόμενο τούτο χωριόν, η ιδιαίτερα πατρής του σοφού

Γ. Γενναδίου, έχων οικίας 160 και κατοίκους 800, διατηρούν δε και δύο σχολεία, από τη εποχής του Φαλαρίδου της Ηπείρου και δυναστεία κατακτήσαντος αυτό, εν αγνοία της τουρκικής κυβερνήσεως, Ιμλιάκη, υπάρεται εις την περιοχήν των Κουρέτων».

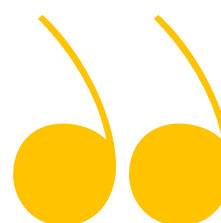
Ακόμα, ο Λαμπρίδης καταγράφει το τοπωνύμιο ως «τόπο χαμπλό». Ο Βάσνερ (στο Οικονόμου 2002) ετυμολογεί την ονομασία ως προερχόμενη από το σλαβικό doljane που σημαίνει «ο κάτοικος της κοιλάδας».

Το όνομα του χωριού «συγγενεύει» με τη Δόλιανη (που κάποτε λεγόταν «Νέον Αμαρούσιον», είτε το πιστεύετε, είτε όχι...) του Ανατολικού Ζαγορίου, αλλά και με μια σειρά ακόμα σημερινές και παλιότερες ονομασίες, με την ίδια ρίζα: Δόλιανη για παράδειγμα, λεγόταν μέχρι το 1928 το Ζευγοστάσι, στην Καστοριά.

ΠΗΓΕΣ:

Λαμπρίδης Ι. Ζαγοριακά. 1870
Οικονόμου Ν. Τα τοπωνύμια των Ιωαννίνων. 2002
Τζιόβας Π. Τα Δολιανά της Ηπείρου. 1995

Το κεφαλοχώρι, που παλιότερα συγκαταλεγόταν στα Ζαγοροχώρια, βρίσκεται 40 χλμ βορειοδυτικά των Ιωαννίνων, ανήκει στον Δήμο Πωγωνίου και βρίσκεται σε υψόμετρο 515 μέτρων.

Κτίριο Δομπόλη: το στοίχημα της δημοτικής αρχής

Το κτίριο της Δομπόλη αναδείχθηκε σε μεγάλο πολιτικό στοίχημα για τη δημοτική αρχή, η οποία μέσα στο καλοκαίρι ανακοίνωσε ότι το έργο της ανακατασκευής του κτιρίου εντάχθηκε στο εθνικό σχέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων με προϋπολογισμό 12,5 εκατ. ευρώ.

τήματος – μία 400 τ.μ η οποία ορίζεται ως αίθουσα πολλαπλών χρήσεων και μία 300 τ.μ. που ορίζεται ως χώρος προβολής μουσειακών εκθεμάτων.

Τα... υπόλοιπα 5.300 τ.μ. προορίζονται για Δημαρχείο. Σε αυτά τοποθετούνται: το Γραφείο του Δημάρχου και οι υπηρεσίες που υπάγονται απευθείας σε αυτόν (τμήμα εσωτερικού ελέγχου, γενικός γραμματέας, σύμβουλοι κ.λπ.), οι διοικητικές, οι οικονομικές και οι τεχνικές υπηρεσίες, η Πολεοδομία, η Διεύθυνση Πληροφορικής και Προγραμματισμού, η Διεύθυνση Παιδείας και οι Σχολικές Επιτροπές, η Διεύθυνση Κοινωνικής Προστασίας και ο ΟΚΠΑΠΑ. Όσο για πάρκινγκ, δεν προβλέπεται.

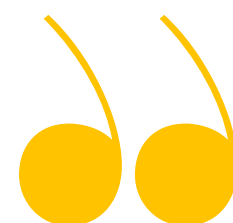
Υπενθυμίζεται ότι τη δημοπράτηση του έργου είχε καταψηφίσει η παράταξη «Ενότητα Πολιτών» του Θωμά Μπέγκα για διάφορους λόγους, μεταξύ των οποίων και αυτός της «επισφάλειας της ομαλής χρηματοδότησης του έργου». «Όχι» είχε πει και η παράταξη

«Ιωάννινα_2023» της Τατιάνας Καλογιάννη, με το σκεπτικό ότι δεν υπάρχουν δικλείδες ασφαλείς για την ολοκλήρωση του έργου. Η κα Καλογιάννη είχε αμφισβητήσει και την επιλογή του συστήματος «μελέτη-κατασκευή». «Το συγκεκριμένο έργο δεν φέρει καμία πολυπλοκότητα και δυσκολία για τις τεχνικές μελέτες, όπως ισχυρίζεται η δημοτική αρχή για να τεκμηριώσει το σύστημα μελέτη-κατασκευή που επέλεξε...» είχε πει. Ο διαγωνισμός έγινε με το σύστημα «μελέτη-κατασκευή», και η Οικονομική Επιτροπή καλείται στις 13 Δεκεμβρίου να εγκρίνει ή όχι το πρακτικό της επιτροπής διαγωνισμού.

Μόλις μία τεχνική εταιρία συμμετείχε σε αυτόν τον διαγωνισμό. Μια εταιρία εξ Αθηνών η οποία κατέθεσε προσφορά με έκπτωση 0,11% (ποσό προσφοράς 12,48 εκατ. ευρώ) και που δραστηριοποιείται τους τελευταίους μήνες σε διαγωνισμούς του Δήμου Ιωαννιτών τουλάχιστον. Σημειωτέον ότι το

σύστημα «μελέτη-κατασκευή» απαιτεί από τις ενδιαφερόμενες εταιρίες να έχουν πολλά πτυχία, διαφόρων κατηγοριών, μελετητών-μηχανικών

Η ίδια εταιρία έχει αναλάβει και τη μετατροπή του κτιρίου του Πνευματικού Κέντρου Κατσικά σε Κέντρο Πολιτισμικής Δημιουργίας. Ο προϋπολογισμός αυτού του έργου, που έχει τη μορφή της μελέτης-κατασκευής, ήταν 1,86 εκατ. ευρώ – με τη χρηματοδότηση να προέρχεται από το πρόγραμμα «Αντ. Τρίτης». Στον διαγωνισμό, ήταν η μόνη εταιρία που κατέθεσε προσφορά, δίνοντας έκπτωση μόλις 1% (ποσό προσφοράς 1.841.398 ευρώ). Με το σύστημα «μελέτη-κατασκευή» προωθείται και ένα άλλο έργο: της κατασκευής του νέου κτιρίου της Υπηρεσίας Καθαριότητας στην περιοχή της οδού Νιάρχου, με προϋπολογισμό 1,5 εκατ. ευρώ. Ο διαγωνισμός που έγινε πριν λίγο καιρό κηρύχθηκε άγονος, με το έργο να οδεύει προς επαναδημοπράτηση.

ΣΙΝΕΜΑ

12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

«Περιφρόνηση»

ΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ του στον Ζαν Λυκ Γκοντάρ συνεχίζει το καλλιτεχνικό σωματείο «Εξαύδα». Στις Δεκεμβρίου, στις 20:15, προβάλλει την ταινία «Περιφρόνηση», στον χώρο του στην οδό Κουντουριώτου 31 (οικονομική προσφορά 2 ευρώ).

Η υπόθεση: Η ταινία περιστρέφεται γύρω από τον Πολ, έναν θεατρικό συγγραφέα ο οποίος προσλαμβάνεται από έναν παραγωγό του Χόλυγουντ για να ξαναγράψει το σενάριο μιας φιλόδοξης κινηματογραφικής μεταφοράς της Οδύσσειας. Πρωταγωνιστούν: Μπριζίτ Μπαρντό, Μισέλ Πικολί, Τζακ Πάλανς, Φριτς Λανγκ.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Manitarock
στον Πολυχώρο
Αγορά

ΟΙ MANITAROCK (n' trolls) θα εμφανιστούν στις 16 Δεκεμβρίου, στις 21:30, στον Πολυχώρο Αγορά.

Το όνομα (μανιτάρι + ροκ) υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σχέση των μελών του συγκροτήματος με τα μανιτάρια και το ροκ ύφος μιας μπάντας που προέκυψε αυθόρμητα, γύρω από τη μεταμεσονύχτια φωτιά των υπαίθριων πανελλήνιων γιορτών μανιταριού. Οι Manitarock γεννήθηκαν και ζουν στα

Γρεβενά, την «πόλη των μανιταριών». Νέες συνθέσεις και διασκευές παραδοσιακών (από Ήπειρο, Μακεδονία, Θράκη, Σμύρνη, Πόντο, Αιγαίο και Grecia Salentina), ρεμπέτικων, λαϊκών και σύγχρονων ελληνικών τραγουδιών, με ένα ροκ ύφος εννορχήστρωσης.

Οι Manitarock είναι: Γιώργος Κωνσταντινίδης: φωνή, μπουζούκι, σύνθεση και στίχος, Δέσποινα Κλεισιάρη: φωνή, κρουστά, Δημοσθένης

Κωνσταντινίδης: τύμπανα, κρουστά, Θωμάς Τσιοτίκας: βιολί, φωνή, Θάνος Γκουντάνος: ηλεκτρική κιθάρα, Θύμιος Παπαστεργίου: ηλεκτρική κιθάρα, Γιώργος Δούμας: μπάσο, φωνή. Εισιτήριο: 10 ευρώ, 8 ευρώ στην προώληση

Προώληση: Manthos Optical, Μικρή Σκηνή «Πολυχώρος Αγορά»
Τη διοργάνωση έχει αναλάβει η Bullet Productions

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Αρετή
Κετιμέ

Η ΑΡΕΤΗ Κετιμέ δίνει συναυλία στον «Πολυχώρο Αγορά» το Σάββατο 17 Δεκεμβρίου, στις 22:00.

Μαζί της: Μανώλης Χριστοδούλου-κανονάκι, Νίκος Κόχλας-βιολί, Γιώργος Παπιώτης-φωνή, ούτι, Στρατής Σκουρκέας-κρουστά. Εισιτήριο: 12 ευρώ, 10 ευρώ στην προώληση [viva.gr].

ΘΕΑΤΡΟ

12-13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

«Πάλι Καλά»

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ οι παραστάσεις του έργου «Πάλι Καλά» από την Καλλιτεχνική Σκηνή Ηπείρου «Σύνθεση» στις 12 και 13 Δεκεμβρίου, στις 21:00, στο Θέατρο «Κύκλος» (Αραβαντινού 14). Το έργο έχει γράψει ο Βασίλης Κατσικονούρης. Σκηνοθετεί ο Δημήτρης Κατσάνους. Τους ρόλους ερμηνεύουν ο Κώστας Βενέτης και η Έλλη Κατσάνου. «Οι ήρωες του 'Πάλι Καλά', φιγούρες οι-

κείες και βαθιά ανθρώπινες, μιλούν στη γλώσσα του θεατή αλλά κυρίως μιλούν στην καρδιά του γιατί είναι άνθρωποι ανεπιτήδευτοι και λένε σοφά πράγματα με τρόπο απλό, ειλικρινή και άμεσο. Έχουν ενέργεια και ορμή καταγιστική, αντιμετωπίζουν τη ζωή με αξιοπρέπεια και μεγαλοσύνη κι ας έχει αυτή άλλα σχέδια γι' αυτούς» αναφέρεται σε σχετικό σημείο.

Η παράσταση θα παίζεται όλο τον Δεκέμβριο, κάθε Δευτέρα και Τρίτη. Δεν συνιστάται για παιδιά κάτω των 12 ετών.

Εισιτήριο: 8,00€ (κανονικό) και 6,00€ (μειωμένο: Άνω των 65, ΑμεΑ, άνεργοι, φοιτητές, μαθητές). Τηλέφωνο κρατήσεων 6947691698.

Προώληση εισιτηρίων: Ξενοδοχείο Ερμής (Σίνα 2).

15-16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

«Αποδημητικά Φιλιά»

ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΑΤΡΙΚΗ παράσταση «Αποδημητικά Φιλιά», ένα σύγχρονο βαριετέ, με τραγούδια ελλήνων συνθετών από το έντεχο και λαϊκό ρεπερτόριο, θεατρικά τραγούδια και κείμενα από το θέατρο και τη λογοτεχνία, παρουσιάζει η «Θεατρική Συμπαιγνία». Παραστάσεις δίνονται κάθε Πέμπτη και Παρασκευή, στις 21:30, στο φουαγιέ της «Σκηνής 125», της «Θεατρικής Συμπαιγνίας». Ερμηνεύουν (με αλφαβητική σειρά): Κατερίνα Βασιλείου, Γιολάντα Καπέρδα, Χάρις Μέγα, Άκης Σιούτης. Σκηνοθετική επιμέλεια: Γιολάντα Καπέρδα, Μουσική διδασκαλία: Κατερίνα Βασιλείου,

Ενδυματολόγος: Βέρα Εμμανουηλίδου.

Η κράτηση είναι απαραίτητη λόγω περιορισμένου αριθμού θέσεων. Τιμή εισιτηρίου: 10€.

Διάρκεια παράστασης: 120 λεπτά. Χώρος διεξαγωγής παραστάσεων: «Σκηνή 125» - Θεατρική Συμπαιγνία (Λεωφ. Αρχιεπισκόπου Μακαρίου 11, εντός ΚΕ.ΠΑ.Β.Ι. 124/125)

Τηλέφωνα κρατήσεων: 26513 12830 & 6983749922.

Προώληση εισιτηρίων: Καφέ-μπαρ «Σκάλα», βιβλιοπωλείο Αναγνώστης, Θεατρική Συμπαιγνία, viva.gr.

18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

«Μαύρη Σαύρα»

ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ

θεατρική παράσταση «Μαύρη Σαύρα» ανεβάζει κάθε Κυριακή, στις 11:30, η «Θεατρική Συμπαιγνία» στη «Σκηνή 125».

Τη σκηνοθεσία έχει κάνει η Γιολάντα Καπέρδα. Παίζουν (με αλφαβητική σειρά):

Κίκα Ζαχαριάδου, Γιάννης Κοντός, Στέλλα Κατσαρού, Γιολάντα Καπέρδα. Το

θεατρικό έργο «Μαύρη Σαύρα» γράφτηκε ειδικά για την παιδική σκηνή της Θεατρικής Συμπαιγνίας από τη Γιαννιώτισσα μουσική, συγγραφέα και εκπαιδευτικό Χ. Μέγα.

Τιμή εισιτηρίου: 10€, 8€ προώληση, 8€ (άνεργοι, φοιτητές, παιδιά κάτω των 12 ετών, ΑμεΑ & άνω των 65 ετών). Διάρκεια παράστασης: 75 λεπτά.

Χώρος διεξαγωγής παραστάσεων: «Σκηνή 125» - Θεατρική Συμπαιγνία (Λεωφ. Αρχιεπισκόπου Μακαρίου 11, εντός ΚΕ.ΠΑ.Β.Ι. 124/125).

Τηλέφωνα κρατήσεων: 26513 12830 & 6944503266. Προώληση εισιτηρίων:

Καφέ-μπαρ «Σκάλα», βιβλιοπωλείο Αναγνώστης, Θεατρική Συμπαιγνία, viva.gr.

*Δίνονται παραστάσεις και καθημερινές για σχολεία.

ΕΡΝΣΤ ΛΙΟΥΜΠΙΤΣ

«Ο πρίγκιπας της κωμωδίας»

θεωρείται, όχι άδικα, ως ο κορυφαίος σκηνοθέτης και ακρογωνιαίος λίθος της πνευματώδους κωμωδίας, αυτός που οδήγησε την κούρσα της πιο ευτυχούς περιόδου του αμερικάνικου σινεμά, όταν εκατομμύρια άνθρωποι είχαν ως μοναδική ψυχαγωγία την κινηματογραφική αίθουσα.

Ο Έρנסτ Λιούμπιτς, σημαίνει πολλά περισσότερα για τους μετέπειτα σπουδαίους σκηνοθέτες της «Χρυσής Εποχής» του Χόλιγουντ, αλλά και ολόκληρες γενιές σημαντικότερων Ευρωπαίων συναδέλφων του. Δεν είναι τυχαίο ότι ο μέγιστος Μπίλι Γουάιλντερ είχε πάνω από το γραφείο του ένα κάδρο που έγραφε «σκέψου πώς θα το έκανε ο Λιούμπιτς», ως δείγμα της βαθύτατης εκτίμησής του, στον Γερμανοεβραίο σκηνοθέτη. Ο Όρσον Γουέλς τον χαρακτήρισε «γίγαντα», ο Φρανσουά Τριφύ «πρίγκιπα», ενώ σύσσωμο το Χόλιγουντ και οι λάτρεις του κινηματογράφου, αλλά και οι κριτικοί υποκλίθηκαν στο μεγαλείο του και το περίφημό του σκηνοθετικό «άγγιγμα», που έμεινε ιστορικό.

Με αφορμή τον θάνατό του πριν πολλά πολλά χρόνια, στις 30 Νοεμβρίου του 1947, θα θυμηθούμε την πορεία του προς την καταξίωση, αλλά και ορισμένα από τα αριστουργήματά του. Δεν είναι τυχαίο ότι μετά από τη κηδεία του ο Μπίλι Γουάιλντερ είπε στον Γουίλιαμ Γουάιλνερ «Λιούμπιτς, τέλος», και ο δεύτερος του απάντησε «ακόμη χειρότερα. Ταινίες του Λιούμπιτς, τέλος», αναδεικνύοντας ότι πάνω από τον άνθρωπο είναι το έργο του, αυτό που θα μείνει για πάντα να αποτελεί μέτρο για την αξιολόγηση του κινηματογράφου, την ιεροσουλία των συγκρίσεων.

Ο Έρνστ Λιούμπιτς γεννήθηκε στο Βερολίνο στις 28 Ιανουαρίου του 1892, από γονείς Εβραίους. Ο πατέρας του καταγόταν από τη σημερινή Λευκορωσία και ήταν μόδιος, ενώ η μητέρα του από το Βραδεμβούργο. Σε νεανική ηλικία θα γίνει μαθητής του φημισμένου Μάξ Ράινχαρντ, διευθυντή τότε του θεάτρου Deutsches στο Βερολίνο. Θα συμμετάσχει σε παραστάσεις καμπαρέ, ενώ το 1911 θα προσληφθεί ως ηθοποιός στο Deutsches. Την επόμενη χρονιά θα κάνει την πρώτη του εμφάνιση και μέχρι το 1920 θα παίξει συνολικά σε 30 ταινίες. Το 1918 θα σκηνοθετήσει την πρώτη του ταινία «Die Augen der Mumie Ma» με τη φημισμένη σtar Πόλα Νέγκρι, που είχε τεράστια επιτυχία ως «μοιραία γυναίκα», ενώ την επόμενη ταινία του «Madame Du Barry» θα τη γυρίσει πάλι με την ίδια πρωταγωνίστρια. Οι ταινίες του είχαν απήχηση στις Ηνωμένες Πολιτείες και με τα χρήματα που έβγαλε θα του δοθεί η δυνατότητα να κάνει την παραγωγή της περιφημής ταινίας «Η Γυναίκα του Φαραώ». Αυτή ήταν και η τελευταία ταινία του στη Γερμανία, καθώς τον ίδιο χρόνο θα μεταναστεύσει μόνιμα στο Χόλιγουντ, καθιστώντας τον ως τον πρώτο εξέχοντα Ευρωπαίο σκηνοθέτη που πήγε στη «Μέκκα του κινηματογράφου». Βεβαίως, είχε προηγηθεί και η εμφάνιση του ναζιστικού κόμματος από τον Χίτλερ και όπως συνήθως ο Λιούμπιτς έβλεπε μακριά...

ΕΞΩΤΙΚΟ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ

Στο εξωτικό ακόμη Χόλιγουντ, θα γνωρίσει αμέσως την επιτυχία γυρίζοντας με τη σtar της εποχής Μαίρη Πίκφορντ την «Ροζίτα, η Τραγουδίστρια του Δρόμου», που του έδωσε ένα τριετές συμβόλαιο με την Warner Bros, αλλά και το δικαίωμα να έχει καλλιτεχνική ελευθερία και τον πλήρη έλεγχο στο μοντάζ. Έπειτα από ορισμένες όχι και τόσο εμπορικές επιτυχίες, θα «μετακομίσει» στην Paramount, όπου θα γυρίσει επί το πλείστον κομψά ρομάντζα και ανάλαφρες κωμωδίες, όπως «Απαγορευμένος Παράδεισος», συνεργαζόμενος και πάλι με την Πόλα Νέγκρι, η οποία τον είχε ακολουθήσει στην Αμερική και «Πατριώτης», μια μνημειώδη ταινία, που αποτέλεσε και την τελευταία μεγάλη επιτυχία του Εμίλ Γιάνινγκς.

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΕΠΙΩΤΑ

Οι ταινίες του πλέον είχαν γίνει σήμα κατατεθέν και το στούντιο αποχαιρέτωντας τις σλάπстик κωμωδίες, με τις γκριμάτσες, τις γκάφες και τις ακραίες συμπεριφορές, θα προβάλλει το φαινόμενο Λιούμπιτς και όλοι θα μιλάνε για το μυθικό του «άγγιμά», αυτή την πινελιά τού να μην

Το κύρος και οι εμβληματικές ταινίες

Το κύρος του έφτασε στα ύψη στα τέλη της δεκαετίας του '20, μεταφέροντας στη μεγάλη οθόνη την οπερέτα The Student Prince με τίτλο «Alt-Heidelberg», με την σtar της εποχής Νόρμα Σίρερ, ενώ πλέον το 1929 ήταν ο πιο διάσημος σκηνοθέτης του Χόλιγουντ, καθώς έκανε αστέρι τον περίφημο Μορίς Σεβαλιέ, με το μιούζικαλ «Love Parade», αλλά το κυριότερο χρησιμοποίησε με τον βέλτιστο τρόπο την καινοτομία του ήχου, κάτι πρωτόγνωρο για εκείνη την εποχή. Το 1931 θα κάνει μόδα τα μιούζικαλ με το «The Smiling Lieutenant». Η συνέχεια θα είναι ακόμη καλύτερη χαρίζοντάς μας μερικές εμβληματικές ταινίες - σταθμούς για την Έβδομη Τέχνη. Το 1932 θα γυρίσει το «Μπελάδες Στον Παράδεισο», που θα έχει αιώνια επιρροή στη ρομαντική κομεντί, ενώ την προηγούμενη χρονιά είχε προσφέρει τη σοφιστική αισθηματική κομεντί «Μόντε Κάρλο». Το 1933 θα σκηνοθετήσει με απίστευτη μαεστρία το πιπεράτο «Ερωτικές Καντρίλιες», με τον εμπορικότερο ηθοποιό της εποχής, τον αστραφερό Γκάρνι Κούπερ. Ο Λιούμπιτς, θα πάρει το θεατρικό του Νόελ Κάουαρντ, που έχει ως βασική ιδέα ένα ερωτικό τρίγωνο, που φτάνει στα όρια της ελευθεριότητας και θα καταφέρει όπως αυτός μόνο ήξερε να ξεφύγει από τον Κώδικα Χέις, που είχε θεσμοθετηθεί για την προστασία των «οικογενειακών ηθών», αλλά ουσιαστικά ήταν η λογοκρισία που είχαν επιβάλει οι συντηρητικότεροι κύκλοι στις ΗΠΑ.

δίνει στο πάτο όλες τις λεπτομέρειες της πλοκής, αλλά να αφήνει τον θεατή να την ολοκληρώνει χρησιμοποιώντας τη δική του φαντασία. Όπως έλεγε και ο ίδιος, «κάθε καλή ταινία είναι γεμάτη μυστικά. Μια ταινία είναι καλή όταν είναι μυστηριώδης, με πράγματα που μένουν ανεπίπλωτα». Μια αρχή που ακολούθησε πιστά, αλλά ήταν και ο μοναδικός που μπορούσε να την υλοποιήσει άψογα. Άλλωστε, ήταν και ένας τρόπος για να αποφεύγει τους αυστηρούς κώδικες λογοκρισίας της εποχής, καταφέροντας να μιλήσει για ιδιαιτέρως τολμηρά ζητήματα, αποφεύγοντας να γλιστρήσει στη χυδαιότητα. Πάντως, αυτός ο μικροκαμωμένος αεικίνητος με τα λαμπερά μάτια τύπος, δεν ήταν εύκολος στις συνεργασίες του, καθώς εθεωρείτο αυταρχικός σκηνοθέτης, που άφηνε

λίγα περιθώρια ερμηνείας στους ηθοποιούς του.

Το 1937 θα έρθει η ώρα για τον «Άγγελο», με την Μάρλεν Ντίντριχ να ερμηνεύει μία παραμελημένη σύζυγο ενός Βρετανού λόρδου και τον Λιούμπιτς να κεντά με φωτεινά χρώματα το χιούμορ, απέναντι στη σκοτεινή διάθεση των περίπλοκων ερωτικών σχέσεων. Το 1939 θα κάνει την περίφημη «Νινότσα» με την Γκρέντα Γκάρμπο, ενώ το 1940 θα σκηνοθετήσει ακόμη ένα αριστούργημα, την θάνατη ρομαντική κομεντί «Ερωτική φωλιά» («The Shop Around the Corner»), με τον Τζιμ Στιούαρτ και την Μάργκαρετ Σάλιβαν. Τέλος, στην πικρόχολη κωμωδία «Να Ζει Κανείς ή Να μη Ζει;» (1942) που αφορά τη γερμανική εισβολή στην Πολωνία, θα συνδυάσει την πολυπλοκότητα των

ερωτικών σχέσεων με το πολιτικό σχόλιο για την πορεία της ανθρωπότητας.

Η οξυδέρκεια του Λιούμπιτς ήταν παροιμιώδης, καθώς η ενασχόλησή του με τα κακώς κείμενα των σύγχρονων κοινωνιών, αλλά και η βαθιά του γνώση για τις ανθρώπινες αδυναμίες τού έδωσαν προφητικές δυνάμεις. Τόσο για την πορεία της ανθρωπότητας όσο και για το μέλλον του κινηματογράφου. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι κάποτε είχε πει, χαμηλώνοντας το βλέμμα του, «μερικές φορές κάνω ταινίες που δεν ανταποκρίνονται στα στάνταρ μου, αλλά από την άλλη, μόνο οι μετριότητες ανταποκρίνονται στα στάνταρ τους». Μόνο που οι εξαιρέσεις στη σταδιοδρομία του, με το πέρασμα των χρόνων, έγιναν κανόνες και ειδικά για τον αμερικάνικο κινηματογράφο.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Ένα εγχειρίδιο για να διαβάζετε σωστά τις ειδήσεις

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Ο Άρης Χατζηστεφάνου είναι ένας από τους ανθρώπους που γνωρίζουν πώς γίνονται, γιατί γίνονται και πώς μεταδίδονται οι ειδήσεις. Ο δημοσιογράφος, ο οποίος «δρα» εδώ και χρόνια μέσω του infowar, αλλά και με πλήθος ρεπορτάζ, ερευνών, podcasts, καθώς και με έξι, μέχρι στιγμής, ντοκιμαντέρ, δίνει στο βιβλίο «Προπαγάνδα και Παραπληροφόρηση» ένα εξαιρετικό «εγχειρίδιο» ανάγνωσης των ειδήσεων.

Το βιβλίο που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Τόπος» είναι, στα μάτια ενός επαγγελματία δημοσιογράφου με συνείδηση της δουλειάς και όχι «ένστολου» εντολέα, ένα συγκλονιστικό ξετύλιγμα όλων των τεχνασμάτων που χρησιμοποιούνται σήμερα, στο πεδίο της ενημέρωσης.

Είναι επίσης ό,τι βλέπουμε να συμβαίνει με τρομερή ένταση τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, όπου οι επικοινωνιακές συνταγές του εξωτερικού αντιγράφονται μαζικά και εφαρμόζονται βίαια, εις βάρος της δημοσιογραφίας, αλλά και των ίδιων των δημοσιογράφων. Ο Χατζηστεφάνου, με μια πολύ οικεία για όσους-ες έχουν διαβάσει τα κείμενά του ή δει τα ντοκιμαντέρ του, αφήγησι, περιγράφει εξαιρετικά το δόλωμα και τον τρόπο να το αποφύγεις, χωρίς όμως να πας στο άκρο της συνωμοσιολογίας και της κατασκευής σεναρίων.

Το βιβλίο δεν είναι απλά επεξηγηματικό. Στο τέλος κάθε κεφαλαίου συνοψίζει και έναν τρόπο να ξεχωρίζουν οι ειδήσεις από τις προσπάθειες παραπληροφόρησης. Επίσης, το βιβλίο ενσωματώνει και qr codes που οδηγούν στη βιβλιογραφία και τις πηγές, με τρόπο που μπορούν να «διαβαστούν παράλληλα» με το κείμενο.

Επίσης, το βιβλίο είναι εξαιρετικά επίκαιρο. Περιλαμβάνει αναφορές και σε γεγονότα των τελευταίων μηνών, όπως το κυβερνητικό σκάνδαλο των υποκλοπών.

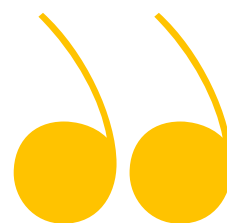
Ένα σημαντικό κομμάτι της ειδησεογραφίας, είναι ο τρόπος που διαβάζουν οι αναγνώστες και οι αναγνώστριες. Στην εποχή που το πρωτότυπο υλικό «θάβεται» κάτω από αλλεπάλληλες αντιγραφές και την «ιντερνετική παλαιότητα», σε σημείο να μην μπορείς να βρεις ποιος έγραψε πρώτος αυτό που διαβάζεις ή που η εξουσία λέει συνειδητά, επεξεργασμένα ψέματα και στρεψοδικεί, το βιβλίο του Άρη Χατζηστεφάνου είναι απολύτως απαραίτητο...

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ - ΠΩΣ ΤΙΣ ΕΝΤΟΠΙΖΟΥΜΕ
ΑΡΗΣ ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΠΟΣ

Ο Χατζηστεφάνου περιγράφει εξαιρετικά το δόλωμα και τον τρόπο να το αποφύγεις, χωρίς όμως να πας στο άκρο της συνωμοσιολογίας και της κατασκευής σεναρίων.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Γιαπωνέζικης προελεύσεως, βρετανικής κατασκευής

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Πριν από πενήντα χρόνια και τρεις μέρες, οι Deep Purple έφταναν στο απόγειο της δόξας τους.

Και αυτό, είχε... γιαπωνέζικη καταγωγή.

Το Made In Japan θεωρείται (και είναι) ένα από τα κορυφαία ζωντανά ηχογραφημένα άλμπουμ όλων των εποχών στο ροκενρόλ.

Για την ακρίβεια, πρόκειται για την αποτύπωση τριών βραδιών της μπάντας στο Festival Hall της Οσάκα και στο Nippon Budokan του Τόκιο.

Οι Purple, με τη MkII σύνθεση και την καλύτερη όλων (Μπλάκμορ, Γκίλαν, Πέις, Λορντ, Γκλόβερ), είχαν μέσα στην ίδια χρονιά, γράψει και κυκλοφορήσει το Machine Head.

Αυτό, είχε γενικώς παρανοϊκή εμπορική αποδοχή, κυρίως στην Ιαπωνία.

Οπότε, φόρτωσαν βαλίτσες και έφυγαν για τον ανατέλλοντα ήλιο.

Εκεί, η Warner Bros, το γιαπωνέζικο γραφείο

της εταιρίας των Purple, ζήτησε να ηχογραφήσει τις συναυλίες που θα έδιναν, για να τις κυκλοφορήσει ως δίσκο. Η μπάντα συμφώνησε, υπό τον όρο ότι θα το κάνει με τα δικά της μηχανήματα και τον δικό της μηχανικό ήχο. Φόρτωσε λοιπόν και τον Μάρτιν Μπερτς και βουρ.

Στην Ιαπωνία, οι Purple έγιναν αποδεκτοί περίπου σαν θεοί. Στο live του Τόκιο, μπροστά σε πάνω από 10.000 άτομα, ο Γκίλαν έκανε ένα από τα «υψηλά καριέρας». Ο Μπλάκμορ έσπασε τη Στρατοκάστερ στο τέλος του Space Truckin' και το κοινό έσπευσε να μαζέψει τα συντρίμια.

Το δε Smoke On The Water διοχέτευε αδρεναλίνη σε ποσότητες. Ο Μπλάκμορ έπαιζε με τον πόνο του κοινού, βάζοντας κάθε φορά άλλη εισαγωγή στο κομμάτι. Τελικά, στον δίσκο συμπεριλήφθηκε η εκδοχή με την «κανονική» εισαγωγή: ταν-ταν-τααααααν...

Ο δίσκος ηχογραφήθηκε με συνολικό προϋπολογισμό 3.000 δολαρίων και η μπάντα δεν θεωρούσε πως έχει και καμιά σημασία η κυκλοφορία, καθώς στην πραγματικότητα ήταν μια απαίτηση των Γιαπωνέζων που έκαναν σαν τρελοί

για bootlegs. Φημολογείται ότι ο Γκίλαν και ο Μπλάκμορ δεν γνώριζαν ότι τελικά κυκλοφόρησε, καθώς δεν το άκουσαν καν.

Μάλιστα, επειδή ήταν το δεύτερο άλμπουμ μέσα στην ίδια χρονιά, η εταιρία το κυκλοφόρησε με ειδική τιμή, παρότι διπλό.

Και όμως.

Το Made In Japan ήταν η αποτύπωση της «ωμής δύναμης» μιας μπάντας που εκείνη την εποχή, μπορούσε να σταθεί άνετα δίπλα στα λιγότερο mainstream μεγαθήρια. Δεν είναι τυχαίο ότι οι αυστηροί κριτικοί δέχθηκαν το Made In Japan περισσότερο από τα υπόλοιπα άλμπουμ της μπάντας. Το Rolling Stone έγραψε ότι «είναι το τέλειο μεταλλικό τέρας, μια σπινθηροβόλα εκτέλεση».

Όντως, το συγκρότημα δεν χρειάστηκε να κάνει ούτε μια επανηχογράφιση, εκτός από ένα σημείο όπου στο Strange Kind Of Woman (που κανονικά είχε κυκλοφορήσει μόνο ως σινγκλ), ο Γκίλαν υποτίθεται ότι διπλώθηκε στο καλώδιο του μικροφώνου. Ωστόσο, δεν έχει επιβεβαιωθεί ποτέ ότι όντως χρειάστηκε να πάρουν τμήμα από άλλη εκτέλεση.

Οι «**25+1** ρετρό ιστορίες» και «**Οι «αποστάτες» τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι**»

Οι δύο εκδόσεις του Τύπου Ιωαννίνων και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝΣΕΠ είναι ξανά εδώ, στα βιβλιοπωλεία των Ιωαννίνων.

Οι «**25+1 ρετρό ιστορίες**», είναι... 26 ιστορίες από το παρελθόν των Ιωαννίνων, με φωτογραφίες και κείμενα από τη σαββατιάτικη στήλη του tyros-i.gr, «Ρετρό». Είναι ένα άλμπουμ με σκληρό εξώφυλλο, δίγλωσσο [ελληνικά και αγγλικά] που τώρα, είναι πια στη δεύτερή του έκδοση. Οι «25+1 ρετρό ιστορίες» επιδιώκουν να ξανασυστήσουν, με έναν διαφορετικό τρόπο, την πόλη των Ιωαννίνων στους ίδιους τους Γιαννιώτες αλλά και στους επισκέπτες. Κείμενα και φωτογραφίες «συμπράττουν» για να αφηγηθούν ιστορίες, αξιοποιώντας ιστορικά δεδομένα, επιστημονική βιβλιογραφία, αρχειακό υλικό, αλλά και μύθους που κρύβουν τη δική τους αλήθεια. Στη «σύμπραξη» αυτή το δικό της λιθαράκι βάζει και η αποτύπωση μιας ιστορίας σε κόμικς.

«**Οι «αποστάτες» τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι**» είναι η ιστορία των δημοτικών εκλογών στα Ιωάννινα, από το 1925 ως το 2014. Δήμαρχοι, παρατάξεις, αντιπαραθέσεις, επεισόδια σε προεκλογικές περιόδους, ανέκδοτα και ιδιοτροπίες των υποψηφίων και των δημάρχων. Ποιος ήταν ο μακροβιότερος δήμαρχος; Ποιος δήμαρχος ευχήθηκε στον βασιλιά «και εις ανώτερα»; Ποιες οι «ανίερες» προεκλογικές συμμαχίες που έγιναν; Ποιοι κατηγορήθηκαν ως «αποστάτες»; Ποιος ήταν ο «ηπειρωτάρχης» του Μεσοπολέμου; Ποια λέξη στοίχισε σε έναν υποψήφιο δήμαρχο την εκλογή του; Ποιος δήμαρχος μεγάλωσε με «καλαμποκίσιο αλεύρι»; Ποιος δήμαρχος ξυπνούσε μετά τις 11 το πρωί; Ποιος υποψήφιος μοίραζε φέιγ βολάν στην πόλη με κουτσομπολιά για τον αντίπαλό του; Ποιος δήμαρχος ήταν ο μπον βιβέρ της εποχής του; Πότε έγινε το πρώτο προεκλογικό debate; Ποιοι δήμαρχοι πέτυχαν υψηλά ποσοστά εκλογής;